

– De jól nézel ki! – a férfi hátradőlt a székén. Bőrzakója meggyűródött a nyakánál.

– Te is csak előnyödre változtál – a nő nyelt egyet, és a barna zakó bőréen futó apró repedéseken időzött a szemével.

80 Gerzsenyi Gabi

TABLÓKÉP

Az itallap fölött minduntalan egymást figyelték, keresték a gimnazista arcokat. A férfi dupla kávéért kért, a nő

mentateát. Amint a pincérlány letette az apró asztalkára a tálcat, a kávécsésze mellé fektetett kekszet a férfi szó nélkül átnyújtotta a nőnek.

– Azóta is mindig másnak adod a kekszet? – a nő széles mosolyra húzta a száját, fogsora hófehéren ragyogott.

– Másnak soha – a férfi igyekezett kiszabadulni a bőrzakóból.

– A lányaid sem szokták elkunyerálni? – a nő csevegő hangon folytatta.

– Mindig megpróbálták, amíg kicsik voltak. Most már vigyáznak a vonalakra. Tudod, hogy van ez – kacsintott a férfi, és elővette a telefonját. – Andi nemrég múlt tizenöt. Ezen a képen a házi tortával pózolt. Az anyjával sütötték, édesítőszerrel. Engem is meghívtak, bár az a hétvége nem az enyém volt.

– A marcipándíszítést is kézzel formázták? – kerekedett el a nő szeme.

– Bizony.

– Ezt nevezem! Türelmes leányzó.

– Éppen nem nevezném türelmesnek – nevette el magát a férfi. – Látád, hogy tajtézik reggelente, amikor a húga elfoglalja a fürdőszobát.

– A kisebbet hogy hívják?

– Anna.

– Anna. Andrea és Anna. Nem szoktad összekeverni őket? Vagy ők, nem ugrik mindkettő azonnal arra, hogy An?

– Neeem, igazság szerint nem ugrik egyik sem. Versengenek a lustaságban – a férfi meleg tekintettel nézett a képre, majd elrakta a telefont.

– Szép, hogy ennyire oda vagy értük – a nő nagyot kortyolt a teából.

– Jól döntöttél akkor az autóban.

– Gondolod? – a férfi olyan arccal nézett, mintha ismeretlen nyelven szóltak volna hozzá. – Én nem vagyok biztos benne – lassan ejtette ki a szavakat.

– Pedig nem bírtuk volna sokáig egymás mellett. Most már tudom.

A férfi nem szólt, csak a fejét ingatta, és a kávécsésze alján visszamaradó barna foltra szegezte a tekintetét. A pincérlány érdeklődött, hozhat-e

még valamit. Ásványvizet kértek mindketten. A nő elővett a táskájából egy régimódi kis fényképalbumot.

– Hoztam neked valamit. Nem igazi ajándék, csak nézzük át együtt. Vannak benne képek az osztálykirándulásokról, meg az összes érettségi tablókép, amit negyedik végén kaptam – mosolya ezúttal kény- 81
szeredettnek tűnt. – A tiéd is köztük van.

A férfi kezébe vette az albumot. Papírra előhívott képek sorakoztak benne átlátszó fólia alatt. Némelyik kép valamiképp szélesebb volt, mint az album, amitől a fólia enyhén meggyűrődött. Más képek a helynek csak egy részét foglalták el, lapozáskor szabadon csúszkáltak egyik saroktól a másikig.

– Ez még a második kirándulás volt? – mutatott a férfi az egyik csoportképre. Kamasz arcok vigyorogtak, idétlenkedtek a kamera előtt.

– Igen, akkor még nem az én párom voltál – a nő átnyúlt az asztal fölött, és hármat előrelapozott az albumban. – Ez pedig a negyedik, ahol hivatalosan már nem jártál velem. – A képen egy csapat fiatal sétált vadvirágos, napsütötte mezőn.

– Nem rajtam múlt – a férfi a bőrzakója zsebében matatott.

– Hanem rajtam? Mert kétszer elmentem moziba mással? Mert irigyelni kellett, hogy az már főiskolás? Én voltam, aki végérvényesen szakítottam veled, azt állítva, hogy a te érdekedben teszem, hogy egyetemre menj Pestre, és diplomás férjet találj? Aki nem mertem bevallani, hogy feleségül veszem a festetthajú lányt, mert a gyereketem várja? Aki tizenhat évig sunyítottam, és egy baráti beszélgetésre sem voltam kapható?

*

Egymást kergették a kérdések a nő fejében. Tizenhat év alatt ezerszer feltette ezeket magában, és legalább ugyanennyiszor képzelte el a valamikor majd lezajló, mindent feltáró nagy beszélgetést. Előző héten, ahogy a telefonban meghallotta a férfi hangját, csaknem gondolkodás nélkül mondott igent a találkozóra.

Most, a megbeszélrt időpont előtt három perccel, már megbánta, hogy elígérkezett. Enyhén remegett a gyomra, és tudta: egyetlen kérdést sem fog tudni feltenni azok közül. A kezében tartott kis albumra nézett. A férfi érettségi tablóképénél meggyűrődött a fólia.

Becsukta az albumot, betette a kesztyűtartóba. Felhívta a férjét, és megkérte, hogy hozza el a gyereket az iskolából. Kiszállt az autóból, futó pillantást vetett magára az ablaküvegben, majd határozott léptekkel elindult a kávézó felé.